

ANOTACE / ABSTRAKT

HUDEBNÍ KOMUNIKACE, PROJEKCE A ANALOGIE V MUZIKOTERAPEUTICKÉ PRAXI U DĚTÍ SE ZDRAVOTNÍM POSIŽENÍM

Prezentovaná práce se zabývá tématem hudebního obsahu u dětí se zdravotním postižením v muzikoterapeutické praxi v rámci metody improvizace, techniky vystupování.

V teoretické části představujeme filosofická východiska pro muzikoterapii ve speciální pedagogice a výzkumu. Ta spatřujeme v gnoseologických úvahách kritického realismu a radikálního konstruktivismu. Následně představujeme muzikoterapeutickou terminologii a klasifikaci ve vztahu k našemu výzkumnému projektu. Prezentujeme tři muzikoterapeutické modely, které kladou důraz na obsah hudby klientů. Jsou jimi Morfologická muzikoterapie z Německa, Analogická muzikoterapie z Holandska a muzikoterapie Geneape z České republiky.

Dále se zabýváme obecným využitím muzikoterapie u klientů s mentálním postižením, s poruchou autistického spektra a se zrakovým postižením, neboť tato specifická skupina klientů odpovídá našemu výzkumnému vzorku. V závěru teoretické části představujeme hudební komunikaci, projekci a analogii, neboť v teoretické rovině jsou tyto termíny vždy spjaté s hudebním obsahem. Tato skutečnost se potvrdila i v našem výzkumu.

Výzkumná studie vychází ze dvou částí náběru dat. V první jsme se zaměřili na pořízení hudební nahrávky při improvizaci čtyř dětí se zdravotním postižením. V druhé části jsme tyto nahrávky, bez jakékoliv informace o diagnózách či věku hrajících dětí prezentovali 180 absolventům muzikoterapeutických kurzů. Z jejich výpovědí, které byly zaměřeny na slyšenou hudbu, jsme prostřednictvím kvalitativní analýzy dospěli k hypotetickým závěrům, které se týkají hudebních a psychologických charakteristik a mohou pomoci při přímé práci s dětskými klienty v klinické i rehabilitační muzikoterapeutické praxi i v rámci speciálně pedagogické intervence.

Klíčová slova: *Muzikoterapie, analogie, projekce, komunikace.*